

których koszt przekracza prawie dwukrotnie koszt okresowych badań technicznych nie jest konieczne dla określenia rodzaju, podrodzaju, przeznaczenia czy typu pojazdu. Informacje te zazwyczaj figurują już w dokumentach pojazdu, które są przedkładane polskim organom rejestracyjnym. Po czwarte, Komisja odrzuca argument władz polskich dotyczący Konwencji Wiedeńskiej. Zdaniem Komisji, brak odpowiednich uregulowań na poziomie międzynarodowym, nie ma żadnego wpływu na zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej względem Wspólnoty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 2 maja 2007 r. — Krystyna Zablocka-Weyhermüller przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-221/07)

(2007/C 183/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Stuttgart (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krystyna Zablocka-Weyhermüller.

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg.

Pytanie prejudycjalne

Czy obowiązujące w prawie niemieckim ograniczenia socjalnych świadczeń odszkodowawczych w rozumieniu § 64e Bundesversorgungsgesetz („BVG”) w odniesieniu do osób uprawnionych do świadczeń na rzecz ofiar działań wojennych, mających miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pobytu w Polsce, jako nowym państwie członkowskim Unii Europejskiej, są zgodne z prawem wspólnotowym wyższej rangi, w szczególności z punktu widzenia swobody przepływu osób.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Landau/Isar (Niemcy) w dniu 7 maja 2007 r. — postępowanie karne przeciwko Rainerowi Güntherowi Mögingerowi

(Sprawa C-225/07)

(2007/C 183/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgerichts Landau/Isar

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Rainer Günther Möginger

Pytania prejudycjalne

1. Czy wykładni art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 2 i 4 oraz art. 9 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (¹) zmienionej dyrektywą Rady 97/26/WE z dnia 2 czerwca 1997 r. (zwanej dalej „dyrektywą”) należy dokonywać w taki sposób, że:

państwo członkowskie nie może odmówić uznania prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, nawet gdy wobec jego posiadacza zastosowano w tym pierwszym państwie członkowskim środek polegający na wycofaniu lub unieważnieniu uprawnień do kierowania pojazdem wydanych przez to państwo członkowskie, i gdy nie wygasł jeszcze - przed dniem wydania prawa jazdy przez to drugie państwo członkowskie - tymczasowy zakaz uzyskania nowego prawa jazdy, towarzyszący temu środkowi?

2. W razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie:

czy wykładni dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że zezwala ona sądom i organom władzy publicznej pierwszego państwa członkowskiego na odrzucenie zasady wzajemnego uznawania gdy, jak w niniejszej sprawie, zakazano posiadaczowi prawa jazdy, z uwagi na nadużycie prawa, powoływać się na uprawnienia do kierowania pojazdem nabyte w innym państwie członkowskim UE, w szczególności gdy ogólna ocena obiektywnych okoliczności wskazuje na to, że pomimo formalnego przestrzegania warunków przewidzianych przez uregulowania wspólnotowe, cel przepisów dyrektywy nie został osiągnięty i gdy istnienie elementu subiektywnego polegającego na zamiarze uzyskania korzyści z uregulowań wspólnotowych w formie uznania uprawnień do kierowania pojazdem nabytych w innym państwie członkowskim UE, poprzez dowolne tworzenie warunków dla ich uzyskania,